

62

Complete

A. no. 302

Sans. Ms.		
133.5		
599		
302-MS.		ज्योतिषनातकग्रन्थः खंडित असंपन्नक ॥ ल० भ० २१ पं० प्र० ४० ह० ल०

ॐ श्रीगणेशाय नमः अथ तन्वाद्योदाह
 शभावाः॥ तनुधनसदृजसदृजसुतत्रि
 पुजायामन्युधर्मकर्मायाः व्यय इति ल
 ग्नाद्वावाचतुरस्त्रारव्येष्टमचतुर्थे तनु
 चिंतायां शरीशकारवर्णधुव्यते रूपेन
 यावर्णविनिर्णयश्च विद्वानिजातिर्व
 यसः प्रमाणं सुरवा निदुःखान्निःपि
 सादृशं चलन्ने विलोक्यैव खलु सर्वमे
 तन् १ यो यो भाव इति बोध्यम् विलोकि
 ते सर्वस्वगैर्विलग्नैर्लीला विलासैः स
 हितो वलीयान् कुलेनृपालो विपुला
 युरैभयेनरोपि सुक्रात्रिकुलस्य दन्ता॥
 ५ न्ये लज्जगेतु विकलोति जडश्च कृष्ण
 सूर्यदरिद्रदृष्टौ लित नौ निशोधः सं
 द्रुये सति मि वः शशिभोक्षिणरुग्
 युक् ४ सौम्याश्च व्यलज्जगता यद्दि
 स्युः कुर्वन्ति जाते नृपतिं विनीते पा
 पास्त्रयोदुःखदरिद्रशौकैर्द्युते नि
 नांतं वदुर्भक्षकं च १ लेग्नायूनय
 दुष्टमेष्टुष्टुभक्षः पापैर्नयुक्ते क्षिताः

१
 मंत्रीदंडपतीः क्षितेरधिपरिः स्त्रीणां वदुनो
 पनिः दीर्घायुर्गदवर्जितो गतभयः सौंद
 र्यसौख्याचितः सच्छीलो यवनेष्वरैर्निग
 दितो मर्त्यः सुसन्नः सदा धृष्टत्राका
 दिग्रहाणां स्वरूपनिर्णयः सनुक्ते जा
 तकाभरणेन लेखनीयोपिनबिम्बितः
 कार्यचसुरत्वेन लग्नस्थने दंशप
 तेर्हि मर्त्या मर्तिः समानावलशालिनो
 वा इत्यादि अपरं च लग्नोशयस्य प्रव
 लाङ्ग्यस्वगस्य मर्तिः स्निग्धो शय्यादिद
 र्वैः प्रकृतिं च विद्यात् सत्त्वरवीज्यश
 शिनो यश्च रजः सितसौभौमार्कजौ न
 म-मेददतीदृजंतोः सत्त्वं भवेयुः श
 शिः सूर्यजीवाः तमोयमाशौचरजौ स
 शुक्रौ त्रिशल्लवेयस्य गनेदिनेशः वा
 च्यो गुणस्तस्य स्वगस्य नूनं श्रीर्वैशु
 रवबाहुदृढयोदराणि कटिवस्तिगु
 द्यसे सानि उरु जानुकजंघचरणा
 विनिशशयो जायाः कालनरस्या
 वयवान् पुरुषाणां चिंतयेत् प्रस
 वकाले सद्यः सद्गुहसंयोगात् पु
 द्यान् सोपद्रवाश्चापि अथ ब्रह्मणा

नेहृद जात के ॥ केरुक् श्रोत्र नसा कपो
 लरुन्धो वक्त्रे च दोश दयः स्नेकं दोश
 कवाहु पार्श्वे हृदय क्रोडा निनाभिस्त
 तः वस्तिः शिष्म गुदे जनश्च वृषण
 वूरुत तो जानुनी जंघे घ्रीत्युभयत्र
 वाम मुदिनैर्दृष्टा एभा गैस्त्रिधा जा
 त का भरणे शिरोक्षिणी इत्याद्युक्ते कु
 र्याद्गुणं कुरश्चरिपुस्यायुक्तः शुभे ल
 द्मतिले वैदष्टः शिर नेत्र कर्ण ना
 सा कपोल हनु मुखे देखाण १ ग
 रुत्रये कंठ ग्रंश भुजा कुक्ष वेक्षः
 क्रोडं नाभि देखाणं २ यत्र बुधा वस्ति
 लिंग गुदे दंडौ उरु जानू पादौ तटी
 ये ३ ग्रहत्रये यत्र बुधः चितं स्यात्त्र
 वणं सेखलुराशितुल्ये १ हृद जात
 के तस्मिन् पापयुते व्रणः श्वभयुते
 दृष्टे लक्ष्मादिशेन स्वदौ शस्थिर
 संयुते च सदृजः स्यादन्यथा गंतुकः
 मंदे श्मानिले जो ज्निशस्त्र विष जो
 भौमे बुधे भूभुवः सूर्ये काष्ठ वतु
 व्यदो सदिसमजोष्ट्रक ज्वेतो न्येष्टु

भः ब्रह्मकदम्बः ब्रह्मदेहेतनोभिसमाश्रि
 ते तिलकमशककदम्बः सौम्यैर्युतश्चस
 लक्ष्मवान् ब्रह्मकालः पुंसो जेयापः
 ह्येविर्जने लक्ष्मकुर्यात्स्थभैर्युक्तद्वयः
 सतिलकः कचः १ तनुप्रतिद्वकफलं
 राप्रदीपान् ॥ सूर्यो वलोकिततनौ पितृ
 पदविजो विजो नवक्रन्त्यसेवनकीर्ति
 युक्तः चंद्रदिते जलविपण्ययुतः सुद
 दः स्त्रीणां वशे दृढवपुर्वदुर्मत्सराङ्गः
 संग्रामसाहससचिः दिते जेन चंद्रो वि
 दान् स्वधर्मनिरतो गुरुशिष्य एव स्नाने
 नरो निपुणधीः शशिजेति शिल्पविद्या
 कलानि चतुरोति धनीयशस्वी रव्याते
 ब्रह्मोतिधि गुरुद्विजदैवभक्तो मान्यः स
 तां च मनुजो गुरुद्वलजने सौभाग्यभो
 गधने सौख्ययुतः सुरूपो वेश्याग
 नापरे ह्येतो भगुजे दिते च भागध्व
 रोगमलकुत्सितहृदनारीयुक्तस्तनो
 गतमुखः शनिनातिमूर्खः १ स्वामी
 दितेति सुरववान् नृपवल्लभश्च वा
 च्यः शुभेन च शुभोत्रखलेः खलेन
 अथान्यद्वर्णचिह्नज्ञानं ॥ लग्नात्सप्तमगे

मोमः शुक्रोवापि तदस्पतिः चिद्रं मूर्द्धि
 स्थितं ज्ञेयं जातकस्य न संशयः १ यदा
 शुक्रो वा भौमो लग्नस्योपनिशाक
 रः द्वादशे वै भवेत्तस्य मस्तके वद्विद
 र्शनम् अथ मेपिय दारादुः शुक्रोवापि
 तनुस्थिते वामकर्णे भवेत्तस्य चिद्रं
 लग्नादिनिश्चितं जायास्थाने यदा
 राहुः मंत्री वापि तनुस्थितः वामे भु
 जे भवेच्चिद्रं लग्नजैव यथाक्रमे ६ वा
 दशाब्दमशुक्रोपि मंत्री च तनुसंस्थि
 तः बाह्वोश्चिद्रं विजानीया जन्मल
 ग्नादिचक्षुः त्रिषडाय गते भौमे शुक्रो
 वापि व्ययस्थितः वामपार्श्वे भवेच्चिद्रं भु
 जदेशसमीपतः बुधे मंदे भवेत्लग्नकर्क
 शे वादिवाकरे दक्षिणे पार्श्वे केचिद्रं तस्य
 ज्ञेयं परिसुरम् कुजे लग्नस्थ वा सौम्ये
 राहुः षष्ठा त्रिकोणागः लिंगे गुदे भवे
 चिद्रं निलमायादिकं सुरम् ८ त्रिको
 णेपि भवेत्शुक्रो जीवे सौम्ये मनिस्थि
 ते पातालै हि बुके मंदे कुक्षौ चिद्रं समा
 दिशत् ९ धनस्थाने यदा शुक्रो न्येष्टमेपि
 दिवाकरे कर्मगौराहु मंदौ चेन्नामौ चि

द्वंसमादिशेत् १० कर्मगोपियदामेत्रीदि
 तीयेस्थोनिशाकरः सदजेराहुपुका
 भ्योकुसुं चिद्वंसमादिशेत् ११ व्यय
 स्थानेयदामेत्रीबुधोपिब्रिषडापगः
 सदजेस्थोयदापुकोदृदिचिद्वंसमादि
 शेत् १२ सदजस्थोयदापुकोमेत्रीवा
 ब्रिषडागमः धर्मस्थानेनिशानाये
 गुदेजोलकमादिशेत् १३ पातालेषु
 केराहुभ्योकुजेमंदेतनुस्थिते गुल्फ
 योः पादवाहुभ्योमध्यचिद्वंसमादिशेत्
 १४ मृत्तिस्थानेनिशानायेमंदपुके
 व्ययस्थिते सप्तमेतुधमंदभ्योवाहुः
 चिद्वंसमादिशेत् १५ अथतनुगतिस्
 र्यादिगुदन्त्रनिग्रहाणादृष्टिफलम्
 चेद्राययस्तनुरविं प्रियमानरेव ता
 तच्चसत्रेण मयात्रसुकीर्तिसुदं स
 मित्रकंवदुकलत्रवरस्वतिसुत्पज
 स्वमंससगदास्वयदद्युतेच १६
 यदियस्तनुविधुंत्वस्तौल्यजीवी
 बुध्यान्वितो धनयुतः सुभजेरुगा
 तः लग्नास्तजेरविमुखाविषशस्त्र
 वंद्योमात्रात्ययोवर्ततेस्वरः तस्यै

कादशमासे जीवितमुक्ते स्फुटं तस्यैः अ
 यलक्षणं नेत्रेण जिह्वा नोपश्ये किंठः
 पुष्ये मासालुकः अष्टौ मासानति क
 म्यसजानियममेष्टिरे अथ स्वप्नरुस
 ने गायने नर्तने मुत्सवसंदर्शने प्रमे
 दश्च स्वविवाहं स्वरभयो कीडास्पर्श
 साध्यादाने अस्य दशमासाभ्यंतरे म
 तुकालसूचने अस्य शान्तिपूर्विकाः
 अथैकानविंशतियोगः कुजः कर्क म
 गे सूर्य भृगुशौचिसूर्यगोबुधश्चासु
 मितो यस्य काकयोगो विधीयते अथ
 लक्षणं दशान्तरे भ्रमति भिक्षुकवैव
 धारी वैध्या सुभोग निरतः कलदप्रिय
 श्वमस्वीकृतः कुपटवान् चिह्नसुहृत्कुब
 धिराशी भगवद्वरयुतो मरणानविंश
 अथ पौष्मकालः तस्मिन् पौष्मकाले
 प्रहसत्रयं यदा वदति वायुः मासे पंच
 दशमि ते मरणं वर्धते तस्य अथ
 लक्षणं गीताध्यायनं वाद्यानोपक
 समाच्छपते ध्वनि स्वप्नवृत्तिं नष्टा
 याद्विपरीतं प्रकृतिचदशमासांतरे
 तस्य मरणं मुनि भाषिते अथ स्वप्न
 स्वप्ने चाकाशे तस्मै चने प्रदशे च दिवा

क्व ज्वलनमनर्गौ भवने स्वगात्रवृक्षगु
 ल्मानि अत्र शान्तिपूर्विकाऽथ विंश
 निवर्षयोगः चेद्राकौ चाष्टमस्योत्तम
 सिस्तुतयो भूमिपुत्राणां तथाष्टे वा
 चापत्यौ धनस्य भवति यदि नरः स
 र्वधर्मैर्विहीनः वेश्यामद्यादिपात्रै
 र्विषयकृच्च भवे श्रार्थकर्मेषु सक्तो
 स्तेष्वप्राक्तो मुनीन्द्रैर्धनजनरहितो
 विंशतिवर्षमृत्युः पौष्मकालः या
 मवनुष्टयमथवायदैकपौष्मदिवा
 करोवदति जीवितमाहुः कृतिनोद्वा
 दशमासैर्दिनद्वये नोद्यैः अथ शरीर
 चिद्रं अरश्मिमद्यवास्तूर्यैरश्मियुक्तै
 चपावकै यः पश्येन्न स जीवेत मासा
 त्वैकादशात्यरं अथ स्वप्ने कपियुक्त
 यानगमने स्वमातुयोन्या वसंप्रवे
 शश्च तदा चैताप्रवेशः स्वप्ने मरणा
 यपुरुषस्य अथ शान्तिः हस्तै क
 त्वा स्वर्कामूर्तिं ब्राह्मणेभ्यो निवेदये
 त् ब्रह्म शान्तिं ततः कुर्याद्ब्रह्मयज्ञा
 नुभावतः अथैकविंशतिवर्षयोगः

केन्याचवौघरेसूर्ये मंदे मेघे हवे विधौ स
 पोस्य नामयोगेयैकुशी लो नृपपादकः॥
 मित्रुवेष कधारी च एकविंशे भवेन मृतिः
 पौष्म काला मिधेतस्मिन् अहो रात्रे स
 दा गतिः वदने दक्षिणे य स्य दशमा सा
 न स जीवति अथ लक्षणं पंच पर्व सुमे
 सानि भुंजते ज्ञान मोदितः योगिने ज्ञान
 विदुषामन्येषां च महात्मनो श्रियमाणे
 ब्राह्मणान् देवि ब्राह्मणे सद्विरुध्यते अ
 स्मादेकादशमासे मरणं ज्वरशंकया स्व
 प्रकृतेः प्राविकते न काद्यः प्रभु जंगमैः प
 श्येद्यादशमासश्च न स जीवति दशः शं
 तिः मीढमशिवतमशिवो नेति मंत्रेण जु
 ह्वया शतत्रयं औदुंबरी च समिधं तासां
 च प्राशनं स्मृतं ब्राह्मण न भोजयेत्तत्र ह
 तोते भूरि दक्षिणः इति हेतु न शेषः
 ल्यमप्युविनाशनात् १ अथ द्वाविंश
 त्तियोगः विलग्न दक्षिणे मंजरे दीर्घा दुःत्र
 रवर्तमनि कस्मिन् दिक् गते रवरे द्वाविं
 शमृत्युमाप्नुयात् अन्ये च लग्नधिके
 भवेन्नीचैकं प्रचर विर्यं द्वाविंशति

वर्ष
 ५
 ५

भवेद्योगोवाद्ययणभाषितः अस्मिन् योजे
 समुद्रुता आखेटकरनः सद्य मत्समासादि
 भोगीच स्ववर्गपरियोषक चिह्नं प्रकाशय
 निदोषा अग्रदूतेति गुणास्तथा कुरवाक्य
 अवक्ताचः प्रदत्ता भक्षणे रतः न दद्यति न
 द्यादाने पंचपर्वसु नित्यशः पंडितो अग्र
 निदेत मूर्खान् संश्लाघ्यते तथा तस्य वाक्
 समध्ये नुमराणि निश्चिते वदेत् पौष्मकालः
 द्विदिने त्रिदिने वापि विंगलायां यदा मरुत्
 प्रष्टुमासंतदा प्रोक्तं यस्मात्संवापि जीवति
 अथ स्वप्नं स्वप्ने प्रपिबतः पुंसां विरेचनं स्ने
 दमौषधं वापि रोगो ग्लप्यति दं प्रायः
 पुंसां विलोमजं प्रियं शान्तिः गंगास्नाने
 व भक्तिर्ब्रीह्याणां च वंदनं पुराणश्रवणं
 कार्यं गोसेवाश्चैव पूजनं अथ त्रयोविं
 शतिवर्षयोगः चंद्रचंद्रार्थे निधने का
 रौ जीवे च यद्येष्टगलां कुनेष्टे पाशेन मृ
 त्युर्भवति ह पुंसां वयं त्रयोविंशति के तथा
 च चिह्नं अत्र योगे समुद्रुतो निभयो मोस
 विक्रयो क्रोधवान् क्रूरण संतप्रस्त्रि वि
 शेयोग जानरः अथ शरीरचिह्नं अरुंध
 ती ध्रुवं चैव सोमकायां मदायथं योनप

श्वनितेकोदिसाण्मासान्मृत्युलक्षणं उपपद्य
 पौष्मकालः चतुरोदिवसान् च विंशति
 यां गतेनिलः अण्मासमध्ये सनरोया
 निघ्नतपुरीतनः स्वप्न गधैः कौकेश्रजो
 मायुरखं द्रष्टुं न पिशाचकैः भक्षितः प्रो
 क्षितो वापि स्वचैरुद्धैस्तथैव च आत्मा य
 दीदृशे स्वप्ने दृश्यते तीव्रविद्वलः सोऽहमा
 सानति क्रम्य प्राप्नोति मृत्युजो चरं शान्तिः
 यदा गीति कृवो जाप्यातिला ज्यद्वनेन
 त्या महेजं प्रत्यहं जाप्य मृत्युमृत्युर्विन
 श्यति अथ चतुर्विंशतिवर्षयोगः लग्नेष
 क्छादये वापि स्वचैरैकैश्च वर्जिभिः निध
 नस्थे निशानाथे चतुर्विंशतिमृत्युदः
 अन्यच्च किं कर्तव्यं गते राहुं चंद्रमा यदि
 पश्यति शत्रुनिर्गन्नाशकः क्रूरश्चतुर्विंश
 तिमृत्युदः पाले उद्यमी सुप्रपंचोऽस्या
 त्रकोधयुकोति मत्सरः नृपमान्यो धना
 धीशश्चतुर्विंशतियोगजः रदं प्रपन्न
 श्रीयति यः अदृश्यं च विलोकयन् ता
 वुभौ नश्यतः दिव्यं नात्र कार्यं विचाराणा
 पौष्मः स्रष्टुं दिनं वदते यस्य पौष्मयो
 जदिव करः चतुर्विंशत्यहो दीनदश
 मासान् रसा जीवति स्वप्नम् उच्छ्रय

सभयुक्तेनयाति यो दक्षिणदिशम् यस्तु स्वप्ने
 प्रपश्येत्तस्योक्तमासान् विनश्यति शान्तिः
 जो दानतीर्थे गमने दाने भस्वर्णसहिते
 च औषधसेवनशान्तिर्भवेत्तत्पण्येन
 अथ पंचविंशतियोगः शौरोशेकेन वायस्य
 संकेतौ लग्नसमाप्तिने अस्थिपातो भवे
 त्मृत्युः पंचविंशतिवत्सरे अस्मिन्यो
 गे च यो जातो वंशमान्यो निमत्सरी धनोऽप्य
 तपवान् प्राप्नोति पंचविंशतियोगजः पौष्पः
 रविः सप्तदिने यस्य पौष्पयोगे प्रवर्तते स जी
 वेद्दशमासं सुजीविते तस्य कीर्तने चिदं
 पश्यतः दशैतन्मायाति मास्तौ वरजो वरः
 अनलोत्तुयद्यभौ दशमासान् स जीवति
 स्वप्ने सुवर्णैरुज्जते मत्तं पुरीषं पश्यतो य
 दि स्वप्ने दृश्यते मासि दशमे यममंदिरे
 शान्तिः तिलाज्यद्वने कार्यं जो दैने चत
 र्पणे वेदने ब्राह्मणो नाच गंगा स्नानं शिवा
 र्चने अथ यत्पंचविंशतियोगः लग्नात्यक्त
 तद्दुष्टस्यात्तत्तु द्वापापदृष्टिः सौम्यदृष्टे
 लग्ने च सप्तमे रंध्रे वा त्र्यंशे तथैव च
 पापयुक्ते दिने च द्वापदृष्टिः योगसंभ
 वः ॥ अन्यथा ॥

देवाणामु जगत्प्रिया गृध्रैः सुमाननाः ॥
 निधने चैव मायस्य वरविशद्योगसे भवः फ
 लं तीक्ष्णबुद्धिः धनीश्च श्रेष्ठो जायाथी शोभते स्व
 मी धर्मात्मा सत्त्व संपन्नः वरविशद्योगसे
 भवः अपरं च दौर्लभ्यं सुतः कर्मगतो विल
 ज्जेतैस्तैर्दिव्येन वनेष्टमे च स्वस्थं गुरो ल
 भगते च पुत्रैः श्रेयो बुधैः वज्रनिपातयोगः ॥
 वज्राख्ययोगे तु नरः प्रसूतः स्त्री सक्तचि
 तः पुरुषः प्रतापी गतत्रयः श्यातस्वकुल
 स्थकेतुः वरविशद्योगे मुनिभिः प्रदिष्टः
 विद्वं चंद्रमध्ये पदिष्टिंद्रं पश्येत्मा संसृज
 वति दक्षिणघे तु वस्त्राणि दत्तव्यानि विज
 नये धान्याश्च दूर्वाश्च निलोदयवा दय दोमये
 त् अपामार्गस्य समधो मस्तव्या दनिभिरु
 या स्वधं लोदयदुत्तुने कस्तनरं कस्तप
 रिक्तं स्वधं स्वपाश्विनो दद्यात्पुत्रि मां सै
 र्जीवति यो ह्यः वायुरष्टदिने यस्य व
 स्ते दक्षिणे पुटे स नरः सप्त मासाश्च य
 ददिनानि च जीवति अपरं च योगः कैद
 ष्वन्ये पि जनितो लजे शो वलवर्जितः व
 रविशतिभिर्न मृत्युः दिगुणं शुभवीक्षि
 ते ॥ अथ सप्तविंशतिवर्षा युगः ल
 ज्जेतैः सप्तमे रंध्रे योने च नवमे स्तथा पाप
 युक्तो यस्य चंद्रसप्तविंशति मृत्युदः अ

यपौष्मः नवमात्रे दश दैवच दत्ते यस्य मास्का
 रः पंचमासे सप्तमासे जीविते तस्य निदिशि
 त् चिह्नं अशुवायदिवाद्रीकायां पश्यति
 नात्मनः छायां वा विदुः तौ पश्येत्मासवद्धं
 न जीवति फलं सतो मनो ज्ञानं यनायकः
 स्याद्विद्या प्रियोधर्मधनप्रधानः स्त्रीस
 त्तचित्रः पुरुषः प्रतापी स्यात्सप्तविंशद्व
 मिनिस्तदायुः स्वप्नं रक्षः प्रेतपिशाचैश्च
 स्त्रीचांडालश्चैस्तथा गृध्रो लूकैश्च का
 काद्यैर्यः स्वप्नपरिवर्त्यते अघोरं ज्वर
 मासाद्य दशमासान्स जीवति शान्तिः तो
 र्याभिषेको गृह्यस्तत्कीर्तिर्देवा चैने ब्राह्म
 णभोजनं वे गो ग्रास्यने गुरुरूपजने च
 दूरेत्यनिर्वृत्तकलेक्षणं अथोष्टाविं
 शतियोगः द्वादशस्थो रविकुजौ तनुस्था
 शशिसौरयोः सौम्येर्न दृश्यते लग्नम
 ष्टाविंशतिमृत्युदः अपूर्वश्च शोभाशस्थः
 शशीलजे सौरेष्टे मसृतेपि वा पापको
 प्यष्टमेघत्र अष्टाविंशतिमृत्युदः अक
 स्माश्वाश्वेयस्य वामादाश्च नराधिप
 मर्द्धति शत्रयो हमः य एमासे तस्य जी
 वने पौष्मः एकादशदिने वायुरनिर्ग
 दक्षिणे चरेत् स जीवेदशमासे तु ततो

7A

यातियमालयं स्वप्नं रथेकरभयुक्तेनरक्तमा
 ल्यानुलेपनः प्रयातोदक्षिणामभ्याप्रविष्टः
 कर्दमेदं शान्तिः पूर्वोक्ता अथैकोनविंशद्यो
 गः गगनस्थायदासूर्यः सर्वत्रैर्विलोकि
 तः एकोनविंशतिमितेव जघातेनमृत्युदः
 अस्मिन्योगेवयो जानः प्रधानोदव्याभरः
 मान्दीनः प्रमादीस्यादस्मिन्योगेसमु
 द्रवः चिद्रं उक्ताद्वचैदधनुर्निशायोवि
 छल्लतां व्याप्तिविनाशमजालैः वर्षेप्रपूरे
 सवशंप्रयातितेयं पुनैवप्रकृतिगतासु॥
 स्वप्नफले कलुषेभसिपेकेवाकूपेवापिस
 मभूते स्वप्नेमज्जतिश्रीधियोनरः प्रेतपुरी
 व्रजेत् शान्तिः हव्यसस्तं समैकैकं समि
 धोवेन हृत्तजाः वायानन्वित्रमंत्रेणदेया
 जोद्विजभोजने १ प्रयात्रिंशद्योगः त्रैमे
 विलम्बेष्टुमदैरदृष्टेयवृष्टमेचार्कस
 तेनयुक्तं विंशतिमितेन मरणां ज्वरेण ह
 याधिकोमारयतीदृचित्रमभ्यन्यत्र अ
 दृमाधिपनिर्द्युनेलनेशमृत्युसंस्थि
 ते त्रिंशदर्थेभवैन्मृत्युर्द्युदिकैदेनवा
 क्यतिः चिद्रं काकः कपोतो गृध्रो वा संस्थि
 तोयस्य मूर्धनि अव्यादो वा म्रजो दुष्टीय
 एमासान्वैसजीवति यौ समपवनावाह

चंद्रमा

शास्त्रनिवृत्ते दक्षिणे यदि वर्षस्याभ्यंत
 रेतस्य मृत्युकालस्य लक्षणं स्वप्ने कंदेव
 आदशमीव प्रमदारमालिनी काली
 कमलपत्रादीदिशो याम्या प्रकर्षति अन्य
 च सौम्यः कैदमुपेतो गृहदीने निधनराशौ
 च त्रिंशद्वर्षाणां युष्मत्प्रादिशब्दुमेदि
 तः कुर्यात् वत्प्रादिशब्दो गम्भ गुणैवेतु
 चैभ्य उपुत्रयुक्ते मित्रे विधौ कामगतेय
 दिस्यात् कीदृते लक्ष्यगजवाजिभिश्च
 जीवन्तिलोकः स्वयुगादिमध्ये युगयो
 योगसमुद्भूतः स्वतंत्रे नृपनायकः व्य
 यशीलः प्रमादी च तीक्ष्णबुद्धिर्नृपप्रियः
 सदा सौरव्यगुणैर्युक्तस्त्रिंशद्वर्षे रजंभ
 ये धनवान् पुत्रदीनश्च ज्ञातिभिश्चति
 ररुहः इदीयमवर्णो शैवः शत्रुवाधा
 कलत्रहा च लचित्रः प्रमादी स्याद्वायी
 वश्यः कुलाग्रणी शत्रुभीतिमदावा
 धिः त्रिंशद्योगस्य लक्षणं चिह्नं शुद्धं
 यस्य भवेदुष्ममर्द्धवापि च शीतले व
 एमासाभ्यंतरे चैव स या नियममेदि
 पौष्म उर्ध्वगः सर्वजंतूनां सदा निवृत्ति
 चंद्रमा अधोगमी रविः प्रोक्तमृत्यु
 काले विपर्ययः त्रयोदशदिने यस्य

वदते वायुरेकतः सप्रमासानतिक्रम्य समानि
 यमनेदिरं शान्तिः यः सदा शत्रिबीजस्य
 अदयाकुरुते जपे अल्पमत्युविनाशाय
 तस्यस्याच्चिरजीविता यकाकासददेवीच
 रुद्रादेशिगुमूलकं वृद्धक्रांतं च योधने
 त्रिशद्योगविनाशने ईश्वरं वाचकं बीजस
 दाम् तवासानमनः सदा हृदये यस्मिन्नयति
 सौम्यवृत्तितस्य नमत्युर्जनस्य तैर्वैसर्वा
 यधीस्त्राने वेदाभ्यासे सुसार्चने दाने गोभ
 हिराण्यानेति लाज्यद्वेने तथा अलक्ष्मी
 मयदत्यामृत्युं च विचारयेत् स्वयं क
 त्रिशद्योगः दीर्घः शशी व्ययगतः प्रभेदे
 दृष्टो भूत्यष्टमे सुयदि चेत् खलु दुष्टयोगः
 ईश्वी चित्तेति वलवान्महिमादियुक्तः
 संपद्यते मुनिवरेण स एकत्रिशत् अन्य
 च लग्नाधिपे रिपुभावे लग्ने शौचं नि
 संस्थितः एकत्रिशद्द्वेद्योगे यवनेष्व
 रभाषितः विद्वं विद्याशिल्पादि संयुक्तः
 कृषिकर्मरतः स तथा दाता प्रशान्तिवि
 नः स्यादेकत्रिशत् समुद्रवः सर्वोदये
 वमध्याद्देवक्षिणस्यां तथादिशि देव
 स्य स्थायाद्यदिवीक्षते तथा तस्मिन्
 नौदेवकस्तानि नृने स्वयं भग्नकप
 एकं स्वप्नेद्रसमानं सदा वलं एकं वा

नपश्यतेनत्रयद्विर्मासैर्नसंशयः पौष्णः व
 देसेतुर्दशाहानियौष्मयोगेयदरविः चतु
 र्मासानतिरस्यततोयानियमालयं शान्तिः
 शान्तिस्तत्र प्रकर्तव्यायोगदुस्वप्ननाशिकाः
 व्याहृतिभिश्च जुहुयादप्यस्यसमिधां
 सितो अथ द्वात्रिंशद्योगः लग्नसंस्था
 यस्यराहुः केन्द्रस्था यदि वै द्रुमाः द्वात्रिं
 शत्संमिते वर्षे मरणं तत्र निर्दिशेत् अप
 रं च अष्टमाधिपतिः केन्द्रे लग्ने शोचलव
 र्जितः क्रूरदृष्टो युनो वापि द्वात्रिंशत्संस्थ
 दायकः अपरं च विधौ विलग्नमिदं रत
 पस्थेशनैश्चरे द्वादशराशि संस्थे भौमे
 दृमेसौम्यस्वर्गैरदृष्टे द्वात्रिंशद्योगे
 मुनिभिर्प्रदिष्टः अस्मिन् योगे तु योजा
 तः प्रख्यातो गुणवान्सुधीः कुलमुख्यः
 प्रपंची स्याद्वात्रिंशद्योगजो नरः पाकः
 पुरेजनपदे कोशवाहने च पुरोहिते पु
 त्रे स्वामिनिभृत्ये च पश्यते न्वेव मष्टधा
 यौष्मः पक्ष्मे केवदेयस्य पौष्मयोगे
 दिक्करः स च संनः स रादूर्ध्वं क्षणमेकं
 न जीवति चिह्नं दीर्घमुष्मं च यो हस्य
 नरो निष्पे सति ध्रुवं उपरुद्धयुषं सा
 त्वाततस्तीर्थं समाश्रयेत् पीने नैवा
 सिनैर्वस्त्रैः कीदृते गोमये दूदे एव

मादीनिस्वप्राप्तिमरणायप्रकल्पयेत् शान्ति
 दधिमधुघृताक्तास्तु अश्वत्थसमिधकातः
 दुत्तवाक्यशानं प्राप्तेः सुमंत्रेणातुमंत्रवित् ॥
 सुमंत्रेणागयत्रीधेनुं च दक्षिणे दद्यात् ततः
 संपद्यते शुभम् कल्पस्नानेनैतैर्दमैर्वा
 स्नानं च पूजनं नागैर्दमैश्च प्रवर्णैश्च
 त्रिशद्योगनाशने अथ त्रयस्त्रिंशद्योगः
 तैर्मन्त्रतुर्धैर्मर्दने च भौविर्धुर्विलग्नैर्यदि ज
 न्मकाले पापान्तरस्थायदिसाविनाथस्ति
 त्रिंशद्योगो मुनिभिर्प्रदितः चिह्नं निवीणा
 स्थप्रदीपस्य यतु गंधं न वेति च तस्यापि म
 रणां मासे सप्तमे नात्र संशयः पौष्ण आश्याद
 शदिने यस्य वदते दक्षिणे निलः स वा द
 शदिने नो नेद शमांसं च जीवति स्वप्नम् क
 ह्मावरधरी कृष्णवर्णो नुलेपना नयेद्यं द
 क्षिणमासं स्वप्ने सोपि न जीवति शान्तिः ज
 गं वुसं स्पर्शने मंत्रेण मसि लप्रदाने शय
 ने च भूमौ अग्नित्रयादीनि च यदृतं चै
 व दुः स्वप्नयोगे हरति क्षणं वै अथे वेतु
 त्रिंशद्योगः चंद्रचतुर्थे कुरुते कलत्रे
 पायस्य मध्ये मरणं नराणां युगस्त्रिं
 स्यैव रम्यलसंभवे नराणां च यो जे मुनि स
 मनस्तथैव प्रपरे च मंदो शक्यते सौम्ये ॥

मेगल

दृष्टिदीने ह शविद्यो सप्तमे च चतुस्त्रिंशत्तु
 मंदो शवर्तमनि अन्यच्च भौमछुमेदेवगु
 शौत्तनीये बुधे च वद्ये नृगुजे स्मरस्य॥
 स्यात्कालदंडो स्वयोगयोग्यः स्यात्सु
 निकाले कृत्स्निभिः प्रणीतः कालदंडम
 वौमर्त्यो जातिभिश्चति रसूतः मकोवा
 मर्त्यतो याति चतुस्त्रिंशत्स जीवति पौषः
 पवनः पिंगला मार्जटिन नियद्विषोडशः
 वादशौर्दिन दीनस्य वर्षस्योत्तेन शशयः॥
 स्वप्नम् भस्मागारकके शास्थि नदीम्ब
 को चने गमान् यः पश्येदृशमासैस्तुम्
 तुमात्रो न्यसंशयः शान्तिः दानं गोभृदि
 राण्यानां पयि बुद्धादिमैशोपाणां गंगास्ना
 ने च देवानां यजने विप्रपूजने अथपि
 च त्रिंशयोगः नौचरा शौधरास्तु निधे
 ने वादशौपि वा तमः पंचमगोलग्नान्ये
 च त्रिंशत्स जीवति अपरे च शत्रुरा
 शिगते सूर्ये देव्यस्थानव्यवस्थिते रंध्रे
 वादशगोजीवो भौमो तत्र संस्थितः अस्मि
 न्यो गे समुद्रतो नरः मर्त्ये प्रजायते पंच
 त्रिंशन्मि ते वर्षे मृत्युर्भवति तस्य च पौ
 षः यस्य सप्तदशा दानि पिंगलायां समी

राणः तस्यैवैकादशमासिमरणं निश्चयात्
 देत् विद्ं रात्रौ चंद्रायुधं पश्येद्देवानं द
 त्रमंडलं परनेत्रेषु चात्मानं न पश्येत्स
 न जीवति शान्तिः इमा रुद्राय न पश्येत्
 रुद्रात्सर्वविधा रुतिः आदुतीनां सदसि
 वेदो मेते भरिदक्षिणं वृषभं च न तो
 दद्यात्ततः संपद्यते शुभं स्वप्नं लोदं
 इयुते कर्म नरे कल्पपरिच्छदं स्वप्ने च
 पार्श्वतो दृष्ट्वा दशमासां न जीवति अ
 यं यद्विशद्योगः एकराशौ च न दत्तं य
 राः पंचयुगास्तथा आदित्यपथगा
 यत्र जन्म काले च जायते लग्नव्यये कर्म
 णि च यदि पापमदो भवेत् यमसंज्ञो भ
 वेद्योगः यद्विशद्वर्षं जीवति स्वप्ने च
 लग्नाधीशो भवेत्लाभे लाभेशो व्योम्नि
 संस्थितः यद्विशद्वर्षं भवेद्योगो वा दराय
 ण भाषितः विद्ं सूर्यलदे दक्षमर्षं अ
 ईष्या वा न्त्रो धनं त्यरः कन्या प्रजाप
 पुत्रश्च यद्विशद्वर्षं भवेत् स्वप्ने च
 बहरी कूरो निधनो नृप वा दकः धि
 घटदीप समा बुद्धिः यद्विशद्वर्षं संभ
 वे संवत्सरा गुलिभिः कालो ज्वाल आदते

आनुरः नष्ट एतियदासु संवद्विमा
 न्प दिवर्जयेत् रटेनेयद्विवाकस्मा
 द्दुर्गनादेनुभूयते येन तं सविजा
 नीयान्पणमासात्तुल्युल्लेखं ॥
 पौष्मः वायुः श्रद्धादिनयस्यवद
 तेयद्विलोपुटे संपूर्णवत्सिरस्या
 दृष्टनेनानुबंधनः तस्याप्यायु
 र्वर्षमध्येवदंति शय्यामारुढौ
 पिवाचैश्च गालः शान्तिः सावि
 त्त्रिसदस्त्रेणततः शान्तिं वका
 रयेत् कपिला जेक्षिताः कोस्य
 देयं यममतंतथा श्रथ सप्तविं
 शद्योगः पापांतरगतैर्लगे सप्त
 मेधरणीसुतः कालद्वंद्वोभवेद्य
 गः सप्तविंशत्सजीवति फलं
 दानः श्रेष्ठः सुखी सैयः प्रधानो नृ
 पतिप्रियः पुत्रकारधनसंपन्नोपा
 तात्पत्यरतः सदा चिदं यस्य
 सल्लोक सौजिदापन्नोऽभासं च
 ववै सुखं गंडे च पितृकोरकोमा
 समेकसजीवति पौष्मः द्विदिनं

विदितेनैवपिपिं जालायां यदा मरुत
 अष्टौ मासान् न दायोक्तं यथा सा वा
 विमानकः स्वप्नं कृष्णं अविर्कृतैश्चैव
 पुरुषैरुद्यतायुधैः पाषाणैस्तु
 तैस्त्वेष्वरमासान् न स जीवति शा
 निः उदुंबरसदस्त्राणि अष्टौ वा जुहु
 याविजः मध्यकोमिर्हतेनापि जा
 तवेदसिमेव विन् विमोदयति
 दद्यादुच्यते च वृषभेनतः एकस्यैव
 भाषाततः संपद्यते सुखं अथाष्ट
 विंशयोगः निधनैव यदुक्तं रेसप्र
 मेयदिभास्वरः अष्टविंशतिमेव
 वदितानेनमन्युदः अपरमपि दोषी
 सुतः कर्मगतो विलग्नो चैव सैविकेयो
 नवमेष्टमे च स्वस्थागुरुः पुत्रमेव
 ॥ अथ १२ स्थोत्रे यो बुधैर्वैजनिपान
 योगः वज्रोपयोगे तु नरः प्रसूतो स्त्री
 सक्तचित्तः पुरुषः प्रतापी गततपः
 स्यात्स्वकुलस्य केतुरष्टविंशत्ये
 मरणां जनानां चित्तं भावाश्च जग
 मद्यशोदितो च वित्तं भावाश्च जग
 वनपश्यन् अदृश्यमानेन दुताश

मयने
 धरु

ननदग्धादिवस्त्रियदिवा कथंचित् ॥
 यस्मात्समधो मरुतां ज्वरेण विद्याधि
 यो मारयतीदृचिञ्चैवोष्णः यवनः
 पिङ्गलो माग्नेदिनान्यथ च योऽशुशः
 द्वादशाहनिहीनैतुर्वर्षी तेन स्य संत
 यः स्वप्नं कालस्त्री पादुरैर्दंष्ट्रैर्गोच
 ती वदुसंजित्त संप्राप्तेवत्सरे परेपि
 तिक्रीनाशमेदिरं शान्ति कल्पस्त्राने
 निलैर्लोभेव्राह्मणानां च वंदने नाम
 दमोक्षप्रवणमसुविंशदिनाशने
 अथैकोनचत्वारिंशद्योगः रविण
 संपुनोराहुः सर्वेऽपायेः पुदश्यते
 विषशस्त्राग्निभिर्नीशेन दशमै
 र्मृतिवदेत अस्य योगस्य योजातो
 निर्भयो मास निर्भयो दानासौख्य
 युतो धीमान् जायते मानवो गमः ॥
 विद्मः धनं धनं जविमानानि दृश्यते
 गगने यदि तस्य एकादशमासे स
 रणे तत्र निदिशेत् शकायुधं यो
 रात्रौ च रात्रौ गृह्णेत तथा दृष्टा स
 दीयमाणास्य यामासेन स जीव
 ति योष्णः यस्य सप्तदशाहानि

पिंगलायां समीरणः तस्य चैकादशे मासौ
 समरणं यवने दितं स्वपं कृष्णं वरुध
 शनासीदसंति च मुद्रु मुद्रुः च चाकषति
 गयंती दृश्यते जीवति दुःखः तस्य चै
 कादशे मासपंचाशत् त्वनिश्चया
 ददेत् शान्तिः मृत्युः यस्य संज्ञा ज
 यं कृत्वा विधानतः दानं कार्यं सुवर्णस्य
 पृथुयातीर्थं सेवने दानं गाम्भस्य
 एतेनो निलाज्यं दानं तथा इति कृत्वा
 सुखे प्राप्य अल्पमृत्युर्विनाशानं ॥६॥
 अथ चत्वारिंशद्योगः सौम्यः कैदमुपेतो
 गदहीने निधनशौचं च विंशदधीण्या
 युष्मत्त्वा विंशदधुमे दितः कुर्यात् अपरं
 च तृतीये कादशे जीवने नवमे च मेभ
 उः तदा वर्षं मशान्ता युस्तद्वै पापवी
 हिते अपरं च कुजे दितौ येन गते वकी
 ये कालाग्नियोगः स च नाशहेतुः यदी
 द्योगे मनुजः प्रसूतो व्ययेन केशः कु
 लपो सुलभ निर्वृत्तौ न वदनीया यौ
 पुत्रादिवर्जितः चत्वारिंशतिमेव वर्षं मर
 णं स्त्रीकृतं वदेत् मत्पुत्रे लग्नाद्यपि
 को व्यग्रदेभवस्य नवाशके कादशगे च
 सूर्यदिनां सुमा लोसुत गायदिस्यात्
 खवेदवर्षं मरणं वदेत् पौषः अथ

दशदिने यस्य वदने ददितो निलः अ
 दृमा सादिने प्राप्य सया नियममंदिरे
 चिदं दाता चक्षुषणं यत्र कृपणो दान
 वान्दयदा सोष्टमासानि क्रम्यन्
 त्योर्वदनगे चरः स्वप्नं कथायवस्तु
 धारित्वेतादृक् स्त्री कीडनेन या स्नेह
 पानावगाहो वारत्तमा ल्यावलेयने ॥
 शान्तिः वेदान्यासं च गेदानं शतव्रात
 एभोजनं अथैकवत्प्रादिशद्योगः ॥
 लगे च वादशेषस्यो लगे पोपातरे स्थि
 तः स्वस्वलाभानयोगेन इंदुवेदमिते र्दे
 त्ति चिदं अकस्माच्च भवेत्तत्तत्रैषोराणामे
 रवोरवः अयने यस्य दिग्भूतं तस्य मृत्यु
 रूपस्थितं स्वप्नं रक्तगंधप्रतिप्रोगो उक्त
 माल्योपशोभितः तैलाभ्यक्रान्तिभीतश्च
 मुहुर्नोरक्तवस्त्रधरं तस्य संवत्सरे प
 र्णविकटं यमवीक्षितं पौष्पः अद्रा मे
 कौनविंशत्यापवनः पिंगलांगतः कष
 यनिषष्टमासे नमस्कृतावसंशयः शा
 न्तिः गावश्च देयादि जपुंगवानां भुवस्त
 याकांचनमम्बुयुक्तं तैमम्बुकार्यो दि
 जेषूजनं च एवं कृते नश्यति रिष्टयोगः

अथ द्विचत्वारिंशोऽध्यायः क्षीणे शशिनि
 विलम्बिपापैः केंद्रेषु मृत्युसंस्थितैर्वा
 भवति विपत्तिरवश्यं दाचत्वारिंशोऽनुय
 वनमते अपरं च सिंहाशगतो राहुः चे
 द्रः पापेन वीक्षितः शुभदीने यदा केंद्रे
 द्विगुणाद्गतिर्भवति १ सुखी वसुधरो
 गौरः सात्विको वेदविजयी दाता वसु
 रवसंयुक्ते द्विगुणाद्गतिर्भवति विद्व
 यः पश्यन्मैथुने चैव देसकाकशिखं वि
 ना गम्यते स च यत्नमासान् मृत्योर्वेदन
 गोचरम् पौष्पः यस्य विंशत्येताश्च वेद
 तैर्विजलानि लः स गच्छति यमस्थानं य
 यमासां तेन संशयः स्वप्नं स्वप्नमात्रं स्वप्
 जेन दक्षिणादिशमात्रं जनयस्यात्मा
 दृश्यते स्वप्ने मृत्युः यत्नमात्रं स्वप्
 तिः अथैतन्नशनेन त्रैलोक्यसारे शां
 दौ द्विजः सुदुष्टादयमेव लाशसमि
 य संनष्टा अथ द्विचत्वारिंशोऽध्यायः रवौ
 लेजेष्टमे जीवेतु लेहं विक्रमः २
 युगाद्गतिर्भवति २ मरणं नातिदूरतः ॥ स
 मायोरुपवान्धीरः सुकुले जन्म संभवः

न्यजेत् प्राणा नदीतीरे त्रिचक्रादिं प्र
 संज्ञके चिद्रूपं प्रत्यक्षं वीक्ष्यते यस्तु विभ
 देन निर्वर्णं शृणुष्व वदनेन तोये स नरो
 यमवीक्षते स्वप्ने स्वप्ने रक्तोत्पलैः प्राप्य
 कुमुदं पदिवानरः नदाद्येतपुंरी गच्छेत्
 यदुर्मसैर्न संशयः शान्तिः यमो देशे त
 तः शान्तिः क्षेत्रं व्यसमिधां शानं घटते च
 जुहुयादग्नौ हुतांतेभ्यः रिदक्षिणा सा
 विश्वात्रिसदस्त्रेण ततः शान्तिर्भविष्य
 नि कपिला गौस्तिलाः कांस्यदेये यमम
 ते तथा अथ ये तु श्रुत्वा रिंशद्योगः रि
 पुरंध्रगतैर्जीवेदादशस्य दिवा करे त
 नुस्थानस्थिते चंद्रवेदवेदमिते मितिः १
 तीक्ष्णः स्थूलरदो विशालवदनो मज्जा
 धिकः काव्यकृते शान्तः सत्ययुतः प्रता
 पसहितः सहस्रियुक्तो नरः कीर्तिर्दीनव
 शान्तो दोदधिगतावेद्यश्चि संख्ये मितिः
 चिद्रूपं गंधर्वनगरं पश्यन् हृदा गेयञ्जकु
 व्रचितं दशमांसांतरेयातियमस्य नगरं
 नरः यो ह्यः एकाविंशत्यक्षेत्रं वदते
 यदि भास्करः सृष्टिर्नातेन सृष्टमासे य
 मस्य भवने जेते स्वप्ने पदेन वास्मा
 न जप्या तप्तो दके ये वापि मातुः प्रविष्टा

जहरेषणमासादेदनाशनम् शान्तिः धा
 न्यानिदुर्वाश्रितिलम्बद्वयं यवम् गोधू
 मसूर्यं पौरोचनं श्वस्य तुं जयस्यापि
 च मेज्जहोमो गोदानमन्त्रे दिजपुं गवा
 नां । अथपंचवत्वारिंशद्विंशः सूर्यो
 दयेष्टमे चंदे द्वादशस्य दिवाकरे यवा
 ष्ठिसंख्ये मरणावर्षे च सुनिसंमते पाले
 अत्रयोगे समुद्रतोदरिद्वारे ग संयुतः ॥
 स्त्रीविदीनो भवन्मृत्युः पंचाष्टिमिति
 जीवनं पौलः षष्टिशान्तिदिने यस्य वद
 ते दक्षिणो निलः दिनैर्द्वादशमियुक्ते
 नवमासमिति भवेत् विदं शीर्षनाभि
 मध्यचक्रदिदं सोमं च पश्यति तथैव च
 सद्विष्णुसप्तमासान्नसजीवति स्वप्ने
 सर्वेणावच्छेने यस्य वा नरो वा पृथक् च
 आशे हयति यस्वप्ने नवमासं सुजीवति
 शान्तिः गंगास्नाने विषममिति जीवासे
 विषवेदनं भारतप्रवर्तको ज्योतिः
 शान्तिप्रियाते । अथ वरुचो ज्योतिः
 गः मंदेलनेष्टमे च द्वादशे शरी
 चेद्रमा केंद्रस्यानगते च द्वादशे शरी
 चेष्टमिति भवेत् अथरेषु लग्नादुक्तं
 इ गतस्तु पश्येत् विना भवशापगते न

लुप्त
 विव

सिनेनुसप्राष्टखेदान्परिदृश्य पापै
 ध्रुवारस्ययोगो जगति प्रसिद्धः स्त्रीदे
 वीदीनवदनः पापभाक् निर्दोशः नरः
 मृतभाक् सदा प्रकीर्तयुगाद्यस
 मुद्रवः चिह्नं दृश्यमदृशानियमः
 प्रयविलोकयेत् तत्तुभौ नश्यतः दि
 प्रचरुभिर्मासेन संशयः पूर्वाकाशं
 निर्विधेया ग्रयसत्तवत्तारिशयोगः
 १ सर्वैर्द्रुगतैः पापैः पापयुक्तसुवे
 द्रमा नगवेदमितैव र्थमरणं मदिवा
 तस्वगात् १ प्रवक्ताधनवान्परः
 सदादास्यरतः सुधीः पुत्रवान्धन
 संपन्नो अस्ययोगस्य लक्षणं चिह्नं
 कृष्णपद्मोपमं वक्त्रं मधुवोक्त्रं गोले
 विः ईदृशं लक्षणं शीतोवर्षं स्वाधिव
 जीवति लोकः त्रियोविंशतिराजाणि
 मसन्नो यस्य वर्तते तस्यायुः कथ्य
 ते पंचमासाश्चैव रदिनाधिकान् ॥
 स्वप्नं कृष्णावरधरो श्यामा गायत्री
 प्रारसा गणाः नयेयुर्दक्षिणा मा
 शानदा वृत्तं पुत्री वृत्तं शांतिः
 क्षाणं कृष्णं कथं पुष्पं कथं यव
 चितं दानं गोमूत्रं दानं नानि लाज्य

द्रवनेन तद्यविंशतिब्रीह्याणां च भोजनेन
 दद्याद्युतं इति कृत्वा विनश्येन यदुष्टं यो
 गसंभवम् अथाष्टचत्वारिंशद्योगः च
 तुरादिभिरेकसंस्थे निधने च ग्रहायदि
 पक्षप्रवृज्या कारकाज्यायदि शोडशसंस्थे
 ताः । स्वतंत्री च प्रपंची स्यात् प्रवृज्यायो
 गजोनरः दद्यादुष्टः दद्यात्तुष्टः स्वल्प
 पुत्रो महाधनी ईष्यावांश्च सदा दुःखी च
 यवत्कारि जीवति दुष्टो बहु प्रपंची जा
 याविररुदतापित शरीरः शरीरः प्रियो
 तिनिपुणो बुधायुष्मार्कैरेकसंस्थेः
 यो ह्यः चतुर्विंशत्यहोरात्रे च विंश
 तिवासरात् वदते पिता लोवायुश्चिमा
 संतस्य जीवने चिदं सैहो मुरवादे
 यस्यास्य दहं रुदते याभ्यं मुरवा
 दं अन्यवर्णं च ज्ञेयं घनस्य लोका
 म् । स्वप्नं मज्जनं कलुषं भोजनं क
 ल्मषं धैर्विलेपने गवां चैव कुमासी
 णां भोजनं शनसंमितं इमा र इति
 मंत्रेण भ्युज्ये जपएव च इति क

त्वाविमुच्येत नरो निःकल्मषो भवत् अ
 ये को नपं वा शद्योगः १ जीवे चतुर्थे भू
 गुपुत्रयुक्ते हवे कुजः शौर्ययुतश्चुपं
 च मे सर्वं भेष्य लोभे यदि चेद्दमा भवेत्
 सराजदं सो मुनिभिः प्रकाशितः राज
 दं सो भवेन्मर्त्यो वाणिज्येन सुखो भवे
 त् जीवु देशान्त्पो भूत्वा डूनपं चाश
 के मतिः चिद्गुह्यं ध्वजविमानानि
 दृश्यन्ते गगने यदि मासत्रयस्य म
 ध्ये तु मरणं निश्चयाद्देत् शान्तिः द
 व्यं सदस्रमेकं च समिधो वेत्रकस्य
 च कायो तश्चेति मेत्रेण देया गोविज
 भोजनं यैव त्रिंशदिजानां पुत्राय दं
 भोजनं स्मृतं गंगास्नानं तथा कार्यं
 देवतानां च पूजनं पौष्मः यत्त्रिंश
 तिदिने वापि सप्तविंशति वा सरान्
 वदते यस्य तस्यायुः क्षिमा संजीवने
 वदेत् स्वप्नम् विना वातं विना मेघं
 जायते जलं संक्षयः मासत्रयस्य म
 ध्ये तु मरणं निश्चयाद्देत् शान्तिं

वाशद्योगः जीवेचतुर्थे दशमे च स्
 र्थे धर्मे भृगुर्लोभगतः शशोकः यो
 गाधि योगस्य नृपासनाख्यः सदा
 नृपे सेवितपादपीडः नृपासनस
 मुद्रुतः प्रख्यातो गुणवान्भूपः वि
 द्यायुक्तेष्वभोगी च ये चाश्वर्यजी
 वने अपरं च तृतीये कादशे जीवो
 न्धमे ये च मे भृगुः तदा च र्थशतं जी
 वेतदद्वितीये भवेत्तथा च बु
 धः केंद्रगतः स्वर्गेष्वभेवा मित्रस
 क्कानि कामदोत्रगतं प्रो गुरुरणय
 दिवीहितः धीमान् सुमित्रसंयुक्तः
 कीर्तिमान् स्वकुलाग्रणीः मायावी
 सप्रपंचो स्यात्तु यं चाश्वर्यजीव
 ने लक्षणे करो गुरुस्थम ध्येनुम
 मेयस्य च वेद जे समवेत्तु स
 पूर्णदायगामी न संशयः यो स
 मष्टाविंशतिराज्याणि वदते तं
 गलानिलः यो ह्यकाशोत्समा
 भ्यवर्धते मरणं स्मृतं स्वप्नम्

पीतैश्च कृष्णवस्त्रैश्च दृष्टी कृद्वायदानरः
 सुहृन्नाल्लोष्टु मधने सयातियममेदिरे
 शान्तिः दुर्वीपलाशसंभूतासमिधः दी
 रहदोजाः द्रव्यं च दोमयेदन्मं गोष्टते
 न समन्विते इति दासकथानां तु प्रवणं
 देवदर्शनं रागद्वेषवलोभं च वज्रयेद्य
 त्तु कथा तिलाज्यद्वनेवापि नित्यं ब्रा
 ह्मणभोजने इति कृत्वा नरो मुच्येत पंच
 शद्योगसंभवात् अथैकपंचाशद्योगः
 लगेद्यने चतुर्थे च यदिसौम्यग्रहोभ
 वेत् अर्धचंद्रो भवेद्योगे न राणां कीर्ति
 वर्धनः कीर्तिमान् धनसंपन्नः शतस्त्री
 वेष्टितो नरः अत्र जाते नरो ज्ञेयो एकपं
 चाशसंभवे चिद्रं मणिबंधोदरे मर्मय
 स्थकिंचिन्नवेष्टते तस्यैकादशमासा
 युरितिकालविदो विदुः पौष्मः रवि
 सप्तदिने यस्य पौष्मयोगे प्रवर्ज्यते स
 प्राप्ते वत्सरे युक्तो नरः प्रेतपुरीं व्रजेत्
 शान्तिः मिथ्यालापं दिवा स्वापं परद्रव्या
 पक्षारणं अनिदं रतयादनं सादसं
 लोभसंचयं वज्रयेत् सर्वथा प्राप्नो
 दि वाचनवनीतकं राजैर्दधिन

भोजनं च यो ग्यस्तयने तथा भोजनेन
 तविष्येभ्यो देयं प्रेम तरेदि जे अस्मिन् नृकु
 र्नेधं भवेच्छानिः कुयोगस्य कुरादिका अ
 यद्विषं वाशद्योगः दिवसकृतेनेनुसंस्थ
 स्थिते कर्मजैरिपु गृहे तथा कुजे रिपु
 जे सवित् देह संभवेद्योग एव कथितो न
 यामिधः अस्मिन् योजे समुद्र नः की
 निर्मान् ग्राम वा नरः प्रवक्ता धनवा
 न्महोदधिं वाशद्व्यमृत्युदः पौष्मः
 दिदिनं त्रिदिने वापि विंगलाया यदाम
 सत् अष्टौ मासानि जन्म सयानियम
 केतने चिह्नं यस्य न संदते किंचित् मर्म
 कूर्येष्टु संस्थितं संसृष्टं दशममासे
 पश्यत्यायुसरोवरं स्वप्ने पिवतो मुदशी
 यौगं राक्षसं रक्तं वाससा पीत्वाने लंब
 हा लोचनं हंसं निमहा स्वनं शानिः जं
 गलुनिं भारतु कीर्तनं च गो ग्रासदानं
 दिजे भोजने च प्रियः कथा कर्तननि
 त्यहोमं दिवा राद्योगस्य विनाशदनु
 अथ विषं वाशद्योगः मेघजैर्बलव
 बंडे लज्जे जीवे च संस्थिते इत नान्म
 ॥ १७ ॥

१८

१८

स्वदेवका
चंद्रमा

भवेद्योगोस्त्रिपंचाशद्वर्षजीवनं नीति
युक्तौ न धाड्यश्च वेदशास्त्रविशारदः स
दुर्णिवद्गुणधर्मकार्ये धनव्ययी
अन्यत्र फलपूर्वकम् अथ चतुःपंचा
शद्योगः कर्के गुरुशुक्रशनीने स्वस्थे च
प्रेचलग्नगः कनकस्य छत्रयोगेयं अ
त्र याते नृपाग्रणी अस्मिन् योगे द्वौ म
र्त्यैः सर्वेषां च शिरोमणिः धनवान् पुत्र
वान् श्रेयः चतुःपंचाशजीवति फलम्
सुखं रणं दृश्यते यस्य कदा मर्त्ये च
सुखं सत्यं जेद्विषयवदेदं न वमासेन
निश्चितं पौष्पः धरति न वदते यस्य
पौष्पयोगे दिवा करः चतुर्विंशत्यसौ
हीनं यण्मासेन स्य जीवने रेजभदे
ण मध्यमे स्वविवादे च मुंडने दृश्यते
यदि वा स्वप्ने यण्मासेन स्य जीवने शां
तिः शान्ताश्च भोजयेद्विज्ञानं गवां च
सेवने तथा गीताभ्यासं देवभक्तिः
सदादुरितनाशने अथ पंचपंचाश
द्योगः मीनलग्नोदये पुके जीवने कर्म
णि संस्थिते ध्वजसंशो भवेद्योगान

शण्णकीर्तिवर्धनम् अपरं च मध्ये पापग्र
 होमं देमदनस्थिते कजे जेतोः श्वासद
 यकाशप्रीदुधरुत्मादिभिः पीडितश
 रीरः अपरं च श्वायजालेन नाद्योपिला
 मेशोधर्मसंस्थितः पंचपंचाशानि नमै
 रणे वायुरोगतः कर्मविपाकः १ पूर्वज
 न्मनि जंतुर्विधव्यासदैवरममाणः र
 त्तावुदरोगयुतो भवति नरः पूर्वशोगसं
 युक्तः प्रायश्चित्तं चोदाय एव कुर्वी
 त्वर्णदानं विशेषतः भोजयेद्वास्त्राणा
 न्मभक्त्या पंचाशत्संमितान् सुधीन् औ
 षधं मेदवुदस्विन्नमद्योविदार्थविशो
 ध्यशोद्योदुतरक्तमाशुव्रते प्रणिग्नाद्य
 मधुप्रगद्यैः करं जेतैले विदधीत पश्चा
 त् अन्यच्च लेने शोभला भवने ला
 मेशोधर्मसंस्थितः पंचपंचाशानि नै
 चमत्युक्तस्य न संशयः अथ यदुप
 चाशयोगः वलवान् २ अथ यदुप
 न संस्था भवेदुदः शुभग्रहेण संदष्टः
 वरु पंचाशानि नैमि अथ यो गस्य
 यो जातोरक्तपित्तदिनस्तनुः शान्तो
 णं भवेद्भक्त्युत्तमशोभेण दुःखित

कर्मविपाकः ॥ अतिमानादतिजोधादतिस्वे
 हादयाद्यदि यो धर्मनिश्चये जानन् अ
 न्यथा कुरुते नरः सतनो शोणितवान् भ
 वति जो ह्ये च दद्यात् पंचाशद्वास्त एभ
 जने चिदं दस्तपादतलं शीतं प्रस्वेदं म
 र्दकं दयोः शीते प्रस्वेदवाहुल्ये तन्मृत्यो
 र्लक्षणे विदुः स्वप्ने यस्तु मरुतो मर्दये के
 निरुच्छासो निराश्रयं आत्माने पश्य
 ति स्वप्ने मासमेकं न जीवति यो ह्यः र
 विः सप्त दिने यस्य यो ह्ययोगे दिवा करः स
 जीवो द्वादशाहं निनवमासान् स जीव
 ति श्रौतधयः न्यजो धो दुर्वरो भवत्यज्ञ
 दत्तेन सवल्ललैः ससर्पिके प्रलेपः स्था
 य्यो यनिर्वयि हारकः अथ सप्त पंचा
 शद्योगः लग्नाद्यो भवेत्तन्नेकेन्द्रस्या
 नगतोपि वा सौम्यग्रहैर्यद्विद्वदृष्टः स
 प्रवाणादिजीवने पुत्रवान् धनवान् दा
 ताश्च वै शत्रुभुरीश्वरः धर्मशास्त्रप्रव
 ता च सदा भवति मानवा मारुतरो जैवा
 नः परस्वहारी विलोममतिदृष्टः कर्म
 विपाकः उपकारिणि विप्रो दीपायम
 निः प्रवासकाशपीडितो भवति जंतुः ॥

अन्यत्पूर्ववत् अथाष्टपंचाशद्योगः
 शत्रुक्षेत्रगतः सौम्यः पापयुक्तश्चंद्रमा
 षष्ठस्थानो यजो यस्य नागवाणा वृद्धै
 मृतिः अन्यच्च रिपुस्थाने यदा स्यातां
 चोदीशुक्रो यदा तदा कृदिमान्मनुजः
 प्राज्ञः कृच्छ्रचंद्रावलोकिते तीक्ष्णबु
 धिर्दानीम्परः पुत्रदारादिसेयुतः संप्रा
 प्तेवत्सरे पूर्णसयाति यममंदिरे पौषः
 पौषकाले यदा भातुर्वदने च दिनाष्टके न
 वमासानतिक्रम्य याति मृत्योर्वशे नरः
 शान्तिः अश्वत्थसेवानिलपात्रदाने जो
 स्पर्शने ब्राह्मणभोजने च एतानि स
 द्यः शमयेति मृत्युं जंगमया भारतकी
 र्त्तने च । ^{स्य} अथैकोनषष्टियोगः छिद्रं
 स्थौराद्गुमान्दुःकुक्षरोगप्रदायकौ म
 दारोगकरौ तौ संयुतौ मंगलेन नु भौ
 मदशा मध्ये रोगोद्गमः अन्यच्च कुक्षि
 ताचरितः कुक्षी सितार्कितरविभूमौ
 कुक्षिताचरितः कुक्षिनशमा भवति
 शत्रुः क्षीणबोधवो दीनः भौमगर्दभ
 तदृष्टदिवसकरे जायते कुक्षी तेषां
 कुक्षभगदरशोभे रविभूतो निरुद्धः

शुक्रशनिः

ज्ञः सिंदेतिमिरविनाशी मृजेणनिरीदि
 ते जातः नीचे स्थिरवेदशायां मय्येवं ॥
 कर्मविपाकः जंतुघाती कुट्टरो गीव
 एतदाचोपजायते रजितमय्यव्यम
 दानम् चिद्रं प्रभवति पितृकुलैके स
 रालः केशानुः शशधरसमविंवाय
 स्य चोभातिमानुः बिगलितसकला
 युः प्रेतराजस्य साक्षादिति निवस
 देदीमासि चैकादशे स्यात् स्वप्ने यः
 स्वप्ने नीयते पीतैः लोहितवाससैर्जीवैः
 रक्तचंदनलिप्तां गेयं च मासान् स जीव
 नि पौष्मः ज्येष्ठमासस्य संज्ञो तौ यदा
 पंचादिनोनिलः वातवायुः पिंगलायां
 तस्य वर्षावधि मृतिः अथ षष्ठियोगः
 लग्नाधी शान् मृत्युषष्टव्ययस्थाः
 पापाः सेतो नैध्वने जीवयुक्ते अस्मिन्
 योगे जायते दोमनुष्यः पूर्णपुष्पव
 द्दिवर्षे वदंति अन्यच्च यस्य कंदे पा
 पयुक्ते लगे शोपापसे युते षष्ठिवर्षा
 त्यरं नास्ति यदि लगे दृढस्यतिः अ
 परंच तृतीये कादशे मृजे नवमे पं
 चमः षष्ठिवर्षे जीविते स्याच्चित्र

कुशीप्रजायते अथच शिसरो^{सक}कगले
 शेजेचित्रं सदसा ज्वरे चमले च तपे
 चदशाद्योमुक्तो देशाया गोभवेद विनिः
 आदित्यदशा वर्तमानमुक्तजनितचि
 त्रकुक्षोयशातयेपूर्वीक्तमेजपादिकं व
 कुयीन् कर्मविपाकः ब्रह्महूनरक
 स्येतिचित्रकुशीप्रजायते प्रायश्चि
 तंप्रकुर्वीतयथोक्तमपिभाषितं चि
 त्रं देवानामिति अद्युतजपईरितः घृ
 तेन चरुणा वापि दोमम्राष्ट्रे जरं शतं
 सदस्रं रविसंतुष्टै रौप्यं वस्त्रं मदा
 पयेत् अलेहतां तथा गोचं ब्राह्मण
 यपयस्विनीम् दद्यादेदविदे रक्तां
 सब्रह्मां स्वर्गी संयुतां स्वप्न यः स्व
 प्रपुरुषैः कृते नीयते यद्विणादिशं
 मदिषोष्ट्रस्वरासुहः सप्तमासे सजी
 वति शांतिः पूर्वीक्ताः अथैकवर्षिषो
 गः चतुराद्यैर्गर्ह्युक्तेन जेद्विषु
 खेजमान् एकवर्षमिति वर्षेयाम
 कंडादिभिर्मतिः अर्थवान् जा^{ता}श
 वान्पूरः पुत्रवान् भोगवा^{पु}व्यवेस
 यते वस्त्रं

भार्यवश्यः सदाधीनः पार्थिवश्चैकवर्षः॥
 विजः अथ सूर्यदशावर्तमानबुध
 जनिनपामाददृपशानये पूर्वोक्तज
 पक्षोमादिके कुर्वीत कर्मविपाकः॥
 ब्राह्मणेन त्रयोदश्याददृशो जीभवेत्
 सः तस्योपशमनाधीत्यसुवर्णेन
 तु कारयेत् तदर्थेन तदर्थेन यथावि
 तानुसारतः उमा मादेष्टुं रूपां वृ
 द्धभोपदिष्टिष्ठितं चिह्नं पीत्वा जले
 यस्य नयानि तस्माभुज्याभ्यंशयस्य
 नयानि तद्विः शक्तिद्वयोवातनुवर्ण
 लोपोमास्यष्टमे तस्य विपाककालः
 स्वप्नं भस्मना स्थिभिरंगारैराकीर्णं
 सर्पसंकुलं नदीपश्यति यः स्वप्ने द
 शमासान् स जीवति पौष्मः चैत्रे सं
 क्रान्तिमाभ्यमरुत्यं च दिनानि च द
 क्षिणे वहति प्राणः वणमासस्य चैम
 तिः श्रौतधियः धात्रीखद्विकका
 यपिवेदुडवाजसेयुते शिखेदुध
 वलं चित्रं चूर्णं हन्ति नशंसयः मणि
 पुरं च नपि वेष्टुं काकोदुंबयवर्णं ल
 विरुः

तैलाक्तो घर्मसेवी स्यात्तकाशीचित्रमुष
 रेतुः अथ द्विषष्टियोगः धनुर्मेनेकुली
 रेचयस्य लज्जेवदस्पतिः द्विषष्टिव
 र्थजीवीव संपुमान्नरनायकः अस्पृ
 लं सर्वत्र भ्रमते सदा खलु मदनकीर्त्यो
 पवित्रीकृतः शान्तः सत्यरतः स्वधर्मनि
 रतः सत्युत्रवान्वित्तवान् यत्नासद्गु
 णवान् सुभार्यसदितो ज्ञानाक्षितः सो
 खवान् सखायुर्धनिर्नो वरोति नि
 पुणो योजेतु हंसाभिधे आ
 दित्यशनिर्दे ज्यैः सदा व

स्यान्मागतैः

जन्मका

लेयदायस्य जायते शीतपितवान्
 अथैकस्य भानुशनिभुक् जनिता
 शीतपिता द्विषतीका रायत्रिगदप्री
 तये पूर्वजपदोमादिकं कुर्वति दि
 राण्ये च दद्याद्यथाशक्त्वा ब्राह्मणभो
 जनैव चिदं सर्पः पादौ समीपं च ग
 ता गंधर्वगायने दृष्ट्वा त्रयुक्त्वोयो
 वै स वै मत्पुत्रमवाप्नुयात् यः स्वप्रेतश्च
 पतितो वृद्धो आसादात्पर्वतादुष्येष्टस
 अथ कूपे यवाजले मासमेव वीज्यते
 १०१०१०१०

वनि चिद्रु शीतमारुतसंस्पर्शोत्प्रदस्यौक
 फमारुतौ पित्रेन सदसेभ्यवदिरंतश्च
 सर्वतः सगुणं पिप्पलीयस्तुखाद्येपक्वा
 नभुक्नरः तस्य नस्येति सप्ताहदुर्द
 शाः सर्वदेहजाः सिद्धयै रजिनीकल्पो
 प्रपु-भागतिलैः सदकुरुते लेनसंमिश्र
 मेतदुद्वर्तनं दितं अथ त्रिषष्टियोगः
 धनेष्टुजम्भसोमश्चमीने जीवः तुलेषु
 धः नीचचंद्रो रवियुतो राज
 योजोविधीयते अस्मिन् योगे नरो
 जातः त्रिषष्टि मरणं व्रजेत्
 विस्फोटो नृदः श्वीविवर्णः विसर्प
 स्फोटो रोगाश्च जायेते तस्य जन्मनि
 अष्टमस्थानस्थितभोमस्य शानि
 नादृष्टस्यानिष्टशान्तये पूर्वोक्तज
 पक्षमादिकं विधेयं ॥ कर्मविपाकः ॥
 अमेध्यदाता विसर्पवान् जायते ॥
 अथ वा सर्पान् बाधेत शान्तिः दानेन
 पशमः कार्यो हस्तेन च विशेषतः प
 रं च न वातद्वेन तद्वेनाथवापुनः

कुर्याद्यागं सुवर्णेन फणपंचवासेषु
 तं माणि कानि च देयानि प्रत्येकं फ
 णपंचके रत्नेषु छेत्तु दातव्यं वज्रं
 लोचनयोस्तथा एवं नागं शुभे कृत्वा
 कुंकुममेनानुलेपयेत् रक्तवस्त्रेण
 संवेष्ट्य ताम्रपात्रोपरि न्यसेत् पात्र
 स्थवप्रमाणं च पलानामष्टमे विदुः
 उपचारैर्वोडशभिः पूजयेन्नागमुत्तमं
 आचार्यः सर्वशास्त्रज्ञो धर्मशास्त्रपराय
 णः होमं चापि प्रकुर्वीत कुर्यान्मंत्रैश्चैव
 समिदाज्यतिलैः शुभैः नमोस्तु सर्वेभ्य
 इत्यादिकुर्यान्मंत्रैश्चैव यात्रामं श्रद्धेन
 रसदस्त्रमयुतं वा प्रकल्पयेत् औषधं
 सुवीरेण सुसं पिष्टं मातुलिंगस्य केश
 रं प्रलेपात् पाचयेद्यशुदादं वैवनि
 यच्छति स्वप्नम् तैलं पिवति यः स्वप्ने
 यस्यैतैलमयं सरः तैलाभ्यक्तशरीरस्तु
 यत्नमेकं स जीवति अथ चतुष्यष्टियो
 गः मीनेषु को बुधश्चातैलजे सूर्योऽथ
 शीधने सद्ने च भवेद्दोमः चतुष्यष्टे स
 जीवति १ अस्यापि शांतिः पूर्वोक्त
 मविधाकः देवाय दत्तवस्तु

स्वयं उपभुज्यते तं दस्तपादग्रहो गृह्णा
 ति तेन गृहीतमात्रो वृद्धवल्मीकपादे
 भवति तिमिरचक्षुष्यान् सर्वो गण्डुलो
 जायते अस्य प्रायश्चित्तं त्रिंशद्दिन उप
 वासी निलाहारी होमव्याहृतिभिः पाव
 मानसं ज्ञेयं परेत् हिरण्यदानं अस्य व
 लिः अन्नदधिद्वीरमूलकतिलपट्ट
 कलाजा गंधपुष्प धूपदीपवस्त्रैः च
 पुष्पयेन लिखितेन अनेन मंत्रेणाग्न
 गृहीय वलिं च मंदस्तपादमहाग्नौ
 आतुरस्य सुखं सिद्धिं प्रयच्छन्महा
 बलं स्वप्नं यस्तु मर्त्यं महायकेनिः श्वा
 संचे निराश्रयं आत्मानं पश्यति स्वप्ने
 मासमेकं स जीवति अथ पंचवर्ष
 योगः सिंहद्विरंशं शकायत्र व्याधौ
 यत्र तिष्ठति पंचवर्षं मितायुः स्याद्दि
 शो दत्तविकारवान् आपदं होराज
 नाधिपतौ अर्कगतौ जन्मराशिसं
 श्लेषचतुर्थके द्रुतीने देवगुरौ पंचव
 र्षमिति अत्र मुखरो गेण मृत्युः क
 र्मविपाकः वाग्विरोधं गुरौ कृत्वा मु
 की भवेन्नरः अस्य पापः सो

वर्णकरिणं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 यस्य मन्त्रपुरीषमुक्ताण्येतानि पुंसो युग
 पद्मवंति तस्य नियोमासि च पक्षिवन्ति
 प्राणप्रयाणं प्रवदन्ति सेतः अथ यदृष
 ष्टियोगः मृगां कर्मागेयदिसर्वस्वेरा
 अंगधिका षष्टिरुदाहृतायः जलेन वा
 तातपपीडितो यं स्यात्षष्टिमुनि
 मिः प्रदिष्टः १ लाभस्थान गते सोम्ये ज
 न्मकालो भवेद्यदि धनवान् सुखवान्
 मर्त्यो दंतरोगादिपीडितः सूर्यप्रीतये
 पूर्वोक्ता शान्तिः गुरुवाक् विरोधादंत
 रोगी अथ सप्तषष्टिः योगः एको जीवो
 भवेत्तमे सर्वग्रहनिरीक्षितः दीर्घजीवी
 महाप्राज्ञः कर्णरुक् सप्तषष्टिके सत्त्वं
 गुणप्रधान सद्वित्तो मेघावित्तः ख्याति
 मान् ईर्ष्याक्रोधविहीनवान् नश्यतिः
 द्रव्यान्वितः सप्तपुः १ धने व्यये गतेषु
 कामौ मोवाकर्ण दोष हन् हये च वाद
 दोः सूर्यो कर्णपीडा प्रजायते पूर्वोक्ता शान्
 तिः कर्मविपाकः यो मातापितृभ्यां पु
 भूतमैष्टुनं प्रणेतिसुकर्णं प्रलीभव
 ति पश्चादधिरो जायते तद्विष्मोक्ति
 व्योत रायुनं जयेत् पुरुषसूते

पामाजितं जले पिवेत् ब्राह्मणभोजनं अ
 ध्यात्वा षष्ठियोगः स्वदेवस्थो यदा मौमः
 कर्मस्थानं निनीक्षते बुधशुक्रसमायु
 क्तौ चोदय कृपा भवेन्नृतिः रविशनिभ
 गुसुनयोगेनासारोगेण संयुतो जंतुः ना
 ना व्याधिक्षेत्रा रिपूणां भीतिर्भवेर्विष
 मा कर्मविपाकः विद्यमानपुरुषदेव
 प्रख्यायनशीलः पिशुनश्च दुर्गंधना
 सिको भवति श्रीसूक्तं जपेत् ग्रहणां
 दानं कुर्यात् अथैकेन सप्ततियोगः क
 र्मस्थाने यदा जीवो बुधशुक्रशशीयु
 तः सर्वैकर्मणि सिध्यन्ति एकोनसप्त
 तिर्नृतिः यदा सर्वे ग्रहाः कर्केषा दशां
 शौक्षिणायदि एकोनसप्ततियोगेन
 णं प्रोक्तो मरुद्विभिः अथवा मरुतौ मि
 त्रिणि केद्रुशुभस्वेदेषु वर्जिते मर्त्यः स
 प्पतिर्जीवति जाततत्तु मरणे पापसंदे
 जीवे लग्नेषु मेकेंद्रे निधने ग्रहवर्जिते
 लग्नचंद्रौ न दृश्येन्पापे जीवति सप्त
 तिः अर्ककुजमेदयुक्ते बलवर्जिते दे
 वसंपूज्ये चंद्राद्ये सुरेवा सप्ततिव
 र्गिणि जीवति प्रायः मित्रस्वदेवतुं
 णाद्यदि केद्रुभ्योः सुतः सप्ततिः

वर्षजीवीचसुतीर्थमृत्युकारकः स्वा
 च स्वक्षेत्रतुंगस्थो शौरिः सर्वग्रहेदि
 तः केन्द्रगः सौम्यक्षेत्रस्थः सजीवे व
 र्षसंप्रतिः भौमः स्वक्षेत्रतुंगस्थः सौरः
 सर्वग्रहेदितः चक्रवर्ती नरो ज्योतिर्वर्ष
 संप्रतिजीवति शस्त्रपातोगमेदं च ज
 रातीसारपीडनं शत्रुसंगादप्यनाश
 शनेरंतर्गतस्तमः अथैकसंप्रतियोगः
 पायेदित्येयदालगं कुजः संप्रमगो य
 द्दियद्विदेवसमोजातः एकसंप्रतिम
 तुदः अथमराशौरविजेतयाधिपे
 शुभग्नस्तः अथद्विसंप्रतियोगः शौ
 राशकेतमोयस्यकेतुलीने च संस्थितः
 अस्थिघातेन सन्नृत्युः द्विसंप्रतिनसं
 शयः १ सूर्यकुलीरजाते बुधेन दृष्टे
 विगतवेवः कफमाकृत रोगार्तः पर
 स्वक्षेत्राविलोममतिवैद्यः १ उपका
 रिणी विद्रोही स्वासका सोपजायते ॥
 अथ त्रिसंप्रतियोगः १ शत्रुक्षेत्रग
 तः सौम्यः पापयुक्तो न वैदमा मदिस
 त्ररवगद्योगो वैदिसंप्रतिभवेत् ॥

निः रिपुस्थाने यदा स्यातां बुधश्चक्रैव
 दामवेत् छदिमानमनुजः प्राज्ञः क
 ह्यचंद्रावलोकितो दीर्घचंद्रावलोकित
 तव ह्यस्यानस्थितराधोयस्त्रामना
 स्थै पूर्वोक्तानिः शुक्रस्यास्वदाने अ
 भात्यैरिष्णुनेति तपः योत्रास्मृणाय
 जानन्रकेशकीरावयन्तममोतिस
 छदिमानुजायते अथचतुःसप्ततिः
 छिंदुरिष्णुगते राहुचंद्रमायदिपश्य
 ति शत्रुनिधोशकः क्रूरः चतुःसप्तति
 मृत्युदः तनोभवति मृत्युकोरंधोभव
 ति भास्करः जन्मकाले यदायस्यदा
 रज्वरवान् भवेत् यो गेष्टीवतनं क
 पिलग्रहो गृह्णाति तदाणात् ज्येष्ठ
 लीच जायते पूर्ववत् बलिः अयं पंच
 सप्ततिः पृथ्वीचंद्रो भवेत् स गेष्टीमय
 स निरीक्षितः ज्येष्ठचंद्रो भवेत् जातेः
 पंचसप्ततिमृत्युदः अतिपरिभूतः क
 पणः सरजयुक्तो मा नकोभवति मदा
 जिः सुखवर्जितो दुष्कृपापकर्मा
 च जयदा मादिकं पर्वत्त अघादी
 यालो धनी आदारति वातगुणान्वितो

सोरुचिमान्भवति हृद्यानि हृद्यं चोद्वा
 यणं कुर्यात् अथ परसप्ततिः लग्ना
 धिपौ यदा लग्ने केंद्रस्थान गतोपि च
 लग्ने वा यदि पश्यन्ति मृतिर्वा रसप्त
 तिर्भवेत् बहुशास्त्रदीपितं मुखे
 राजादौ विदेशगः शुक्रकर्करसं
 स्थे दोषे वा न सकल लोक संतप्तः प
 रान् विद्यामददन् मर्कभवतीति स
 दसप्ततिमद्भुतमिति मेव जायः हं मे
 च अथ सप्तसप्ततियोगः नवमेपेव
 मे शुक्रे गुरुः सप्तमजे यदि चतुर्थदश
 मे सौम्यः सजीवे सप्तसप्ततिः सूर्यः
 कुलीरजातो बुधे न दृष्टे विगतनेत्रः
 कर्क मारुत रोगार्ते परस्वदा रविस्तो
 माने च दृष्टः हंत द्यौ जायते मर्त्यः कर्क
 वान् म्यासवा सदा उल्लङ्घ्यसी च
 नित्येदिपित रोग समन्वितः अथ
 प्रायश्चित्तं पे वा श ब्रालाग्नौ जने
 अथाष्टसप्ततिः स्थिराशगताः
 खेरादिस्वभावयदा स्थिता ह्येव
 ले भवेद्वा जा वाष्टसप्ततिः स्थिता
 शनिरविभ्युत्सु न नास्म शो भवेत्

यन्ने जन्तोः जाना व्याधिः श्रीः शारिपुजा
 भीति भवे विषमा कर्म विपाकः ना
 ना संकोच नादिना पर दोष दर्शको वा
 तस्य शांतये जो दानं दद्यात् अथैको
 नाशीते चतुर्ग्रेह यदा स्त्री सै वै द्रव्या
 ने गतो यदि धनवान् पूर्ण कोश प्रसूये
 को नाशीति जीवति अपरश्च चंद्रलो
 त्रे यदा भो मो जायते यस्य जन्म नि र
 त्पि जे न दीनो जे नाना व्याधि समाग
 मः कर्म विपाकः यः पूर्व जन्म नि वै
 यशास्त्र जना दत्तौ वध मन्त्राया क
 रोति स शास्त्रे न पि न व्याधिमा भव
 ति सोऽग्निं दूते कर्त्तुमीदृ इत्यादि च
 रुष्टताभ्यामव्याते रायुतमग्ने जुहु
 यात् अथाशीति यदा सर्वग्न्या मे
 षे वा दशाष्टा व्यवस्थिताः बाले की
 ऋद्रु मा मे षे वाशीत्या यु भवे नरः
 गुणै ल जे च सं प्राप्ते स जन्म यदि भा
 र्जवः प्राप्ते एका दश लगे दशीत्या
 यु भवे नरः पुत्रो येनः सत्कथायां
 रति अस्वाति युक्तैः सद्गुण ज्यो
 नरे दः फले युक्तैः सम्यक् वसु

धां श्रेयस्येयार्जितामशीत्यदेतीष्योवा
 एतयत्काभदोद्वालयं जानि अथ च
 कुरभव नोशस्येसौम्यैः केंद्राश्रितैर
 शीत्यदं अत्र जातो नृपतिधर्मपरो जा
 यते नित्यं गुरुचंद्रौ हिवुकस्यो लगे श
 लाभगते वलाज्ये च सौम्ये दृष्टा मे जा
 ते नृपशीतिवर्षाणि परमायुः जिवान
 रस्था रवि चंद्र भौमोः केंद्राश्रितो लग्न
 भमाश्रितो गुरुः लग्नं हिवाय च यत्र
 वशैः पंचाशीतिजीयते न व्रजैतोः
 यदा द्वादशके भागे युग्मे सर्वे मरुशि
 ताः षडशीतिमितायुर्वै देवव आय
 ते नरः अथ नवतियोगः धनराशौ
 यदा सेव द्वादशो योगः स्थिताः नव
 निवर्षयोगे वराहमिहिरौ दिते फ
 ले न भूतिदेसस्य सशरसे न गंधा
 रजंगा यमुनौ नरा लेशान् दिशो न श
 रदो नृपते नृपौ वनौ न समुपै न मृ
 त्युः अथ शतवार्षिको योगः ॥ य
 दिते धनराशौ मः सार्किलो रात्रे व
 वकाले कदेवामरपुत्र्यो प्राप्ता
 जातत्र शतायुः स्यात् इति योग

शतके दिनकरप्रमुखैर्निधनस्थितैर्भ
 वनिमृत्युश्चिन्तिप्रवदेत्तत्रमात्रे अनले
 तो जलतः करवालतो ज्वरभोगद
 जः दुधया तृषा स्थिरश्च शोणुर्गम
 मादूयाश्चरराशिर्द्येदजन्मनिचाष्टम
 स्थः स्वकीयदेशविषयांतरस्यामार्गप्र
 कुर्यान्मरणं क्रमेण २ आयुर्गदं रेखरवि
 वर्जितं चेदिलोकयेतफलवान्मरुद्वः
 तद्वत्प्रवदेत्प्रवदेत्निमृत्युवद्वप्रका
 रं वद्वोवल्लिष्टाः ३ पितृकषः पितृमघ
 त्रिदेयः श्लेषमानिलौ चाप्यनिलः ४
 मेणसूयैदिकेभ्योमरणस्यदत्ताः ५
 कल्पितः प्राक्तनतातकर्मैः ६ युक्तैर्नैवा
 लोकितं रेखैर्वैद्वैर्न्युस्थानयोविल
 ज्जेद्वकाणः ७ आविशोस्मात्सोपितस्या
 पिभर्तुकुर्यान्मृत्युदनुनाखननूनं ५
 अनले जलतोयदुदीक्षितंभवतिन
 विलयाधिपदेतुर्कं अथद्वकाणफ
 लानि सविस्तरेमुनिवरेर्जितानि
 वदाम्यहम् ८ मयस्यपूर्वविलवे
 नह्येषुभगदेः पापनिरीक्ष्य

माणग्रहद्वयोवाविष्यतिजोवास्त्यु
 सादानीपरिवेदिनव्यः ७ मेघदिनी
 येजले८जोवनानेनतीयेकेकपत
 डागजातः ह्यश्चपूर्वत्रितयेखरा
 अक्रमेलकादिप्रभवोदिन्युः ८ दि
 तीयकेपितदताशचौरैरुच्चस्थला
 चादिभवस्ततीये आद्येदृकाणेमि
 थुनस्यवातश्चासैर्दिनीयेह्यजेवि
 दोषैः ९ गजादितः पर्वतघाततोवा
 भवेदरण्यमिथुनाल्यदृक् अयेयया
 नाददपिकेंदकेचस्वप्नाच्चककप्रय
 मेदृकाणे १० विद्यादिदोषादनिसार
 तोवाकर्कस्यमध्यत्रिलवेमन्युः स्या
 त् महाभ्रमप्रीदकगुल्मदोषैः करो
 निदिका निधनं निरुक्तं ११ विद्यावुरो
 जैश्वर्यो वरो जैरपानपीडाविषयश
 र्त्रकैश्च क्रमेणसिद्धस्यदृकाणवैषु
 नूनंमुनीद्रेमैरराप्रदिकं १२ कन्या
 घटकेनलशैलसज्जोभवादिपाता
 सेनयेदिनीय खरोक्षशस्त्रादिपाता
 तकांता निमित्तजातेनिधनेनतीये १३

उलायद्वे प्रथमनिपातात्कलत्रतोवा
 यमुतोविमृत्युः नूनं द्वितीये जटरा
 मयैश्च व्यालाजलावापि भवेत्तती
 ये १४ पूर्वदृक्काणेश्वलुष्ट्रिकस्य
 मानुर्विधानास्त्रभवौवगम्यः ता
 रभ्रमावाकटिकस्तिरो जै भवेत्ततीये
 त्रिलवेतुमार्गे १५ जंघास्थिभंगश्रम
 कलौष्टकाद्यैर्भवेत्ततीये त्रिलवेतु
 राशेः श्राव्यदृक्काणेश्वलुष्ट्रिकस्य
 ऊदामयैश्चापिमरुदिकात्रैः १६ विद
 दतोवाविषयतः शराधानाशोदृक्काण
 धनुषो द्वितीये भवेत्ततीये जलावाजल
 कारिणोवाकोडा मयावाधनुषरुती
 ये १७ पूर्वदृक्काणेश्वलुष्ट्रिकस्य
 श्राव्यदृक्काणेश्वलुष्ट्रिकस्य पादोभुजं
 जैश्च त्रयान्ततीये शोराग्निशस्त्रज
 रतो विमृत्युः १८ कुंभस्य पूर्वत्रिलुवे
 उपत्तीमुतोदृक्काणेश्वलुष्ट्रिकस्य
 गुह्यामवात्पर्वतपातनावा विषान्त
 नीयिषु रक्तकपपुष्पः मोनायदृक्का
 ग्रहणाप्रमेदगुल्मांगनाभ्यप्रभवैदि

तीये जलोदराद्यैश्च गजगर्दैर्वाजलस्य
 मध्येपि च नो प्रमेदत प्रात्येदकाले पृथु
 रोम संस्थे मृत्युः कुरो गैः परिवेदिनव्यः
 एवं तदानीं निधने न युते नैव प्रदृष्टं ग
 गने च रे दुः पापांतरे शीत करे कुमायौ
 शोषा न्मृतिर्वा कुक्षिर प्रकोपान् शुभांत
 रेशीत करे कृमर्द पातेन पाशेन दुनाशने
 न २२ पापे हि नो पाप स्व गौत्रिको लोयव
 छमे बंध भुजंग पाशाः दृकाण कास्युर्जन
 ने हियस्य कारा गृहस्या न्मरणा दितस्य स
 मी नो दये के स गने म्गो के स पाप के चो
 सुर्जि नि क्रियस्य भार्या हने न स्यात्म
 रणं स्व मे देव दंति सर्वे मुनयः पुराणाः स
 दीर्घे दु मंदौ च गते च नु धीरि नाधि रा जे
 व निजो धवा स्यात् मूर्ति वि को पण य ग
 ताः खला रव्याः फलस्य मो लो म ल ये प्र
 यानि २५ मे वूरणस्य धरिणी न न जे हि
 वाम लो भूत ल भाव संस्थे दीर्घे दु मंद
 प्रविलोक्य माणे काष्ठा भिद्या नै न व दं
 ति मृत्युं २६ दीर्घे दु मे दा किं दि न व दं
 स्या दा युः खल गं भु गनेः ग दा करे
 लुः ख पुण्यो दय पे च म स्यै न रे व नो
 विध कु द ने न २७ म स्तु नु स की करे व नो
 य हि स्युः च नु धी या म न भो न न नो

कुर्वन्ति तेषां शस्त्रं कृता शस्त्रं यत्र कोप जातं नि
यमेन मृत्युं २८ कुजं दुर्मेदाः रवजल वि
संस्थाः कृमि दत्तस्ते मरणं प्रकुर्युः मेषू
रणस्य रवि सोम भौमे भवेत् प्रवासः
नले वादनाद्यैः क्षीणं दुर्मेदा र्क सुते विल
ने भूमी सुते सप्त मभावयाने विनाशनं
यत्र निषीदने न भवेदवशं पत्रिवेदिन
व्यः भौमे तु लाया च कुजाले पर्का प्रालेप
रश्मौ रवि जालयस्य विण्मन्त्रिता संकु
लित प्रदेशे वशं विनाशः पत्रिवेदिना
तः ३१ मेषू रण सां बुद्धिं देव मेण क्षीणं
दमं दावनि पुत्र युक्तैः दुर्गात रालेप
शिलोच्चये वावनांत राले प्रलयः किल
स्यात् ३२ वलोप पन्ना वनि स्तु नु दृष्ट क्षी
ण विधौ बंधु गते र्क पुत्रे गुह्या मया वा
कृमि हेतुतो वा भवेदवशं मरणं रणा
वा ३३ मित्रे कलत्राय गते स भौमे मे देष्ट
मस्थ च विधौ चेतु र्क विदंग मश्चाप द
कारणेन निर्या ए सादुः सुनयः पुराणः
३४ लग्नाष्ट मत्रि कोणे शुभानु भौमा किं
जेंदुषु पार्वती यो भवेत् मृत्यु भौमि पा
न भौमो यवा ३५ सोम्यष्ट मस्थे युभट
३६ धर्म प्रवर वा सुभ रवे चै रें दे तो

२५

यो मतिः स्याद्यनियोगद्युग्मेतो यो दशम
 स्मरणेन मनुः ३६ धर्मस्वामी धर्मजो
 धर्मसंस्थो सूर्यदमातौ चैतदग्निप्रवेशं
 कुर्यात् पत्नीलगत्या मित्रनाथे मित्रे
 स्यातां नान्यथा सद्गुरुत्वं ३७ इति प्र
 णीतं निर्वीर्यं प्राचीनमुनिसंमितात्
 यवनैरुदितं तच्च स विस्तारमथोच्यते
 १ इत्यनेनात्मन् अनिविस्तारं तु शास्त्रो
 तसादवलोकितो यं शुभम्
 अथ शुभाशुभज्ञानार्थं शनिचक्रम् जन्म

दीतोय
 संस्थमि
 प्रथमं वि
 केनेश
 जन्मस्थि
 न्यस्यभा
 त्फलानि
 कंचशि

३ चक्रं
 ३ स्य पुत्र
 दितो च
 रथरवत्
 धम्यात्
 निप्रवृत्त
 नक्षत्रं
 सो विभा

जेसुखे लिखे स्त्रीलिखे पुं च गुह्येन चैव
 नक्षत्रं पुं हृदि स्थं भये च कंकामकं
 चैव कामे च पादे त्रितयं तथैव भागं
 त्रयं दक्षिणपादस्थं चैव त्रितयं
 लिखे दक्षिणरेखापातो प्रणीतः

नारदेन शेषे लाभो ह निराश्रित्य सौख्यं
 बंधुः पीडा सत्प्रयागं केनामः मंदेव
 के मार्गे के कल्पनीये तद्दलो न्याय्ये
 द्विजे स्यात्कलेदि इति शनि के चक्रमशु
 मम अथ सूर्य कालानलं ऊर्ध्वेति
 सूर्येण लागरेखा सिम्भु सिम्भु स्थिता
 देवे रेखा कोणयो म्भु म्भु गद्यु म्भु नये कया
 मध्यात्रिम्भु लदं द्वाधो भानुनक्षत्रमालि
 खेत्त्र अन्यन्यभिजिता साध्विलिखेदं
 कमस्तके म्भु गद्यु म्भु गद्यु म्भु गद्यु
 लत्रये स्फुटं विवादे विग्रहदुष्टे रोगात्रे
 गमने तथा सूर्य कालानलं चैत्रे कथि
 तं गणितोक्तमैः इति सूर्य कालानलं च
 क्रम ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

१८						२०
८						२१
७						२२
६						२३
५						२४
४						२५
३						२६
२						२७
१						२८

सूर्य कालानलं
 लेखकं

चंद्रकालानले चक्रं व्योमाकारं लिखेदुधः
 चतुर्द्विद्विष्यलानिमध्येभिमानिका
 रयेत् पूर्वात्रिष्यलमध्यस्थं चंद्रमंवि
 लिखेत्सुधीः ग्रन्थान्यभिजितासाधेन
 क्षत्राणिलिखेत्क्रमात् नाममं च स्थितं
 यत्र नत्र सैयं शुभाशुभं त्रिष्यलेषु भवे
 न्यत्युर्मध्यमेव हिरण्यके लाभं क्षेमं ज
 यं प्राज्ञं चंद्रगर्भाष्टके वदेत् त्रिष्यलेमध्ये
 च गमं च फलं सैयं विधाबुधैः लाभाला
 भौ सुखं दुःखं जयं चैव पराजयं चैव का
 लानले चक्रं नित्यमेवं विचारयेत् चंद्र
 माक्षेत्रं नक्षत्रं गणनामकेन क्षत्रं नां ई

